

Època tardor

L'estiu s'ha acabat i la tardor ja es aquí. Al pati, els arbres de fulla caduca han començat a perdre les fulles i el terra sembla una catifa. O, l'escola tots estem meravellosos, de pòrvols fins a nit. La Castanyada ja ha arribat. Fem panells de xocolata, coco, ametlla, piñonís, café... Tot hom espera amb il·lusió les castanyes torrades, i calentes, però la gran desil·lusió va ser feta i de debò, no va haver-hi poca llengua i la il·lusió de menjar castanyes torrades com cada any, castanyes crues i dolentes com ous. Tots entristits, cap a les classes van a tornar, però alguns més tropelles, cap a on les castanyes es torraven van anar. Van treure un cistell, aixecaren el drap de sobre i... oh, sorpresa! castanyes a pilons! Ells m'agafaren, se'n van anar pels passadors i arribaren a classe amb bosses fins a dalt. I no m'heu vist mai més. Va haver-hi una exposició, petita però bonica. S'hi veien moltes coses: Des de fruits secs, figues seques, pistatxos, cacaus... a melmelades de síndria, maduïca, poma, préssec... uns pommes i canelletes, tot enganxat a la paret amb diferents formes i colors. Se la va bulegar amb el complicadíssim nom d'època tardor. Tots van ho passarem bé.

Alumnes de 6^e

